

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 4T/193/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8306010849
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8306010849.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovaného X. I., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 555/06 zo dňa 21.12.2006, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 404 ods. 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. septembra 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný X. I. U. I. Á. Y. , nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom I. XX, okres Z., toho času vo väzbe v ÚVV Košice

je vinný, že

dňa 14.08.2006 v čase okolo 02.30 hod. po štátnej ceste II/558 v smere od obce Závadka, okres Humenné, do Humenného viedol osobné motorové vozidlo zn. U. U., ev.č. Z.-XXXAV pod vplyvom alkoholických nápojov s hladinou 2,81 promile alkoholu v krvi, čím konal v rozpore s povinnosťou vodiča uvedenou v § 4 ods. 3 písm. b/ Zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho sa náležite nevenoval vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke, teda konal v rozpore s povinnosťou vodiča uvedenou v § 4 ods. 2 písm. c/ Zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a po prejdení vrcholu stúpania pri následnom klesaní v km 11,250 s vozidlom prešiel do protismeru tak, že konal v rozpore s povinnosťou vodiča uvedenou v § 8 ods. 5 Zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, kde došlo k zrážke s protiídúcim motorovým vozidlom zn. B. XXXX, ev.č. Z.-XXXAR, ktoré viedol vodič A. W., nar.

-2-

4T/193/2006

XX.XX.XXXX, pričom jeho spolujazdci Q. I., nar. XX.XX.XXXX, L. I., nar. XX.XX.XXXX a X. V., nar. XX.XX.XXXX, utrpeli zranenia, ktorým na mieste nehody podľahli, pričom vodič A. W. utrpel zranenie, a to pomliaždenie pečene, zlomeninu 9 a 10 rebra s posunom úlomkov, pomliaždenie a odreniny horných a dolných končatín, ako aj ďalšie poranenia s dobou liečenia v trvaní 5 týždňov a spolujazdec Q. I., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia, a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, pomliaždenie ľavého ramenného pletenca s dobou liečenia v trvaní 21 dní a spolujazdkyňa vodiča X. I. v osobnom motorovom vozidle zn. U. U. H. Č.L., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia, a to otras mozgu ľahkého stupňa, povrchovú odreninu v oblasti pravého líca a špičky nosa s dobou liečenia 21 dní a na osobnom motorovom vozidle zn. U. U., ev. č. Z.-XXXAV, ktoré je majetkom leasingovej spoločnosti ČSOB leasing a.s. Bratislava, bola spôsobená škoda vo výške 430.901,- Sk /14.303,29 eur/,

t e d a

ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, z nedbanlivosti smrť viacerých osôb, inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil takým činom inému ublíženia na zdraví a väčšiu škodu na cudzom majetku,

č í m s p á c h a l

v jednočinnom súbehu prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 149 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/, n/, Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 90 /deväťdesiat/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO 35937874, škodu vo výške 35.464,- Sk /1.177,19 eur/.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného X. I. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe sp. zn. 2Pv 555/06 zo dňa 21.12.2006 i vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V tejto trestnej veci už súd konal a vo veci rozhodol dňa 06.06.2007 rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu deväť rokov a povinnosť nahradiť škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 20 233,- Sk (671,62 eur) a 15 231,- Sk (505,58 eur).

Odsúdený X. I. následne podal návrh na obnovu konania , ktorej súd vyhovel a po povolení obnovy konania súd opätovne rozhodol dňa 25.01.2012 rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe a uložil mu rovnaký trest ako v rozsudku zo dňa 06.06.2007, ktorý už aj čiastočne vykonal.

Odsúdený X. I. znovu podal dňa 11.09.2015 návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 4T/193/2006. O tomto návrhu súd rozhodol v konaní 2Nt/8/2015 tak, že

uznesením zo dňa 10.05.2017 obnovu konania povolil, zrušil výrok o vine a treste i spôsobe jeho výkonu v rozsudku OS Humenné sp. zn. 4T/193/2006 zo dňa 25.01.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/32/2012 z 24.10.2012, a podľa § 403 Tr. poriadku vzal odsúdeného X. I. do väzby. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2017.

Po oboznámení sa s obžalobou, rozsudkom a obsahom uznesenia o povolení obnovy konania súd konal vo veci na podklade pôvodnej obžaloby. Súd na tomto novom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného X. I., svedkov -poškodených K. I., X. I., svedkov Q. Y., K. Q.S., znalca H. X. Q., so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal zápisnice o výpovediach svedkov ako aj znalecké posudky vypracované v prípravnom konaní, oboznámil sa aj s listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v rámci svojej výpovede na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, že v prvom rade mu je veľmi ľúto, čo sa stalo v tú noc v čase dopravnej nehody, je mu ľúto pozostalých, pretože tam bola strata životov, od skutku veľmi ťažko znáša tento stav, lebo ho to veľmi trápí, že to takto dopadlo. Už v prípravnom konaní však poukazoval na to, že nielen jeho zavinením došlo k tejto dopravnej nehode. Zo Stropkova išli za sebou dve autá, on bol prvý a za ním išiel svedok Y.. Cesta prebiehala normálne, no veľmi pršalo. Za obcou Závadka išiel do kopca, zapol normálne diaľkové svetlá. Pred horizontom nevidel z druhej strany žiadne svetlá, pred horizontom ešte pribrzdil, lebo pochádza z Topoľovky a pozná ten kopec. Po vyjdení na kopec zbadal oproti sebe svetlá dvoch áut vedľa seba, ako by sa predbiehali, auto v jeho pruhu bolo bližšie k nemu, druhé bolo nižšie. Pribrzdil a nevedel, čo má spraviť, no musel sa v sekunde rozhodnúť, čo má spraviť, aby čelne nenarazil do auta idúceho v jeho jazdnom pruhu. Strhol volant doľava, kde chcel urobiť myšičku pomedzi tie dve autá, lebo boli vzdialené ďaleko od seba a stihol by spraviť vyhýbací manéver. Auto v jeho protismere však strhlo volant prudko do svojho jazdného pruhu, a tak došlo k zrážke. On išiel rýchlosťou 70 - 80 km, nevie to povedať presne, lebo pred kopcom pribrzdil. Mal pozitívne alkoholické nápoje, množstvo ani druh alkoholu nevie presne uviesť, lebo v uvedený deň bol hrať futbal za jeden klub a nič nejedol celý deň. Jeho auto Audi A8 malo rok výroby 1999, v tom čase to bolo sedemročné auto, pravidelne ho servisoval, takže bolo vo veľmi dobrom technickom stave. K svojmu osobnému stavu uviedol, že prípravné konanie trvalo veľmi dlho, preto odišiel som do zahraničia, kde si založil novú rodinu, má dve maloleté deti - syna a dcéru, vo veku 3 a 6 rokov, ktoré mu veľmi chýbajú. Družka sa o nich sama stará už viac než tri roky. On je s nimi v telefonickom a písomnom kontakte, chodili ho navštevovať, keď ešte deti boli menšie, teraz už nechcú, aby za ním chodili do tohto prostredia.

Svedkyňa K. I. ako družka nebohého X. V. uviedla, že ho poslala po dedinách zarobiť deťom na jedlo, mali zbierať železo, no už sa nevrátil a ona ostala sama s deťmi. Nevie, ako došlo k dopravnej nehode, ona tam nebola. Doposiaľ jej nebola zaplatená žiadna suma, nikto jej nedal žiadne peniaze, druh ani pomník nemá.

Ďalšia svedkyňa X. I. bola matkou synov Q. I. a L. I.. O dopravnej nehode sa dozvedela až ráno, potom prišla sanitka, odviezla ju do nemocnice a už si nepamätá nič. Synovia vtedy išli na železný šrot, vtedy tam boli traja -

Q. I., Q. I. a L. I., pričom iba Q. ostal nažive. Bližšie okolnosti zrážky motorových vozidiel nepozná. Ani jej v súvislosti s touto dopravou nehodou doposiaľ nebola uhradená žiadna škoda.

Z výpovede svedka Q. Y. vyplynulo, že s obžalovaným boli spolu v Stropkove, kde boli aj v bare, v ktorom on nepil, a potom išli do Humenného. Cesta prebiehala normálne až do okamihu, kedy došlo k nehode. Obžalovaný išiel prvý a on za ním. V tom čase bol hustý lejak, nestíhali stierať stierače na aute, určite nešli veľmi vysokou rýchlosťou, lebo sa to ani nedalo. Pri vychádzaní na kopec za Závadkou išli v tesnom závесе. Keď obžalovaný vyšiel na kopec a on pár sekúnd za ním, rozsvietili sa brzdové svetlá na jeho aute, preto automaticky začal brzdiť aj on, pretože v protismere bolo veľmi veľa svetiel z viacerých áut. Keď videl, že začal brzdiť obžalovaný pred ním, tak začal brzdiť aj on. Na to auto obžalovaného strhlo doľava a potom sa stalo, čo sa stalo. On pred tou oproti idúcou „žiguľou“ zastavil asi pol metra, lebo bola v jeho jazdnom pruhu, potom vycúval naspäť na kopec, zapol všetky smerovky a išiel pomôcť ratovať ranených.

Svedok K. Q. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v uvedený večer bol s obžalovaným, jeho známou a jedným jeho kamarátom v Stropkove na bowlingu, kde do záverečnej hrali bowling a niektorí, vrátane neho, aj popíjali. Pri opúšťaní bowling baru mal odísť domov a oni do Humenného, do nočného podniku Peklo, no on sa rozhodol, že do toho podniku v Humennom pôjde pred nimi a prekvapí ich. Chcel totiž pokračovať v zábave a v popíjaní. Keďže nevedel, kde je klub Peklo, tak pred Humenným zastavil a čakal na nich, aj keď o tom nevedeli. Bol tam skôr, keďže mal rýchlejšie auto - Audi S6 športovú úpravu, zastavil hneď pod kopcom pri schádzaní do Humenného v smere od Stropkova. Keď na nich čakal a vykonával potrebu, prechádzali popri ňom dve autá Lada alebo moskvič, mali za sebou vozíky a keď išli do kopca začali sa predbiehať. Bola tam rovinka a potom stúpanie. Keďže pozeral na horizont tohto kopca, lebo očakával príchod X. a O., celú tú situáciu sledoval. Obiehali sa pomaly, pred vrcholom sa ten druhý začal zaraďovať, ale nezaradil sa. V tej chvíli vyšlo spoza horizontu ďalšie auto a došlo k obrovskej rane. Potom prišlo ihneď ďalšie auto z toho istého smeru, on si sadol do auta a odišiel, keďže situácia sa riešila, poskytovala sa prvá pomoc a mal obavy, že sám bude stíhaný, pretože pred cestou požil alkohol. S istotou však vie, že auto spoza horizontu nebolo v protismere. Možno bolo čiastočne natlačené k stredovej čiare, ale nebolo v protismere. Podľa jeho názoru obvinený stiahol volant doľava, lebo sa chcel vyhnúť autu idúcemu oproti, pričom to auto robilo to isté, len malo nízku rýchlosť na to, aby promptne zareagovalo. On toto všetko videl asi na vzdialenosť 200 metrov, videl to všetko však jasne, aj keď bola tma a pršalo. Na vysvetlenie, čo ho viedlo k tomu, že až po takom dlhom čase vystúpil v tejto veci ako svedok, uviedol, že bol predvolaný súdom, s obžalovaným v kontakte nebol, necítil potrebu po tejto nehode prihlásiť sa na políciu a vysvetliť okolnosti, pretože bál sa prihlásiť z dôvodu, že mal vypité 4 pívá, od ktorých bol opitý, lebo nemá slezinu. Uviedol, že až po dlhšom čase sa u neho zastavili sestry obžalovaného s tým, že má u seba nejaké peniaze pre I. z titulu dlžoby voči nemu. Pri rozhovore im spomenul to, čo sa stalo, teda že pri nehode bol a že je škoda, že nebol svedčiť o tom, čo videl. Na to sa X. sestra opýtala, či by mu vadilo, ak by to spomenula bratovmu obhajcovi. On odpovedal, že by mu to nevadilo a potom dostal predvolanie na súd. Dodal, že nevie, či by sa sám prihlásil, že bol v tomto prípade svedkom, ale nikto ho nenavádzal, aby vypovedal v prospech obžalovaného na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní, vzhľadom na túto novú okolnosť, ktorá vznikla po výpovedi svedka K. Q., bol opätovne vypočutý aj znalec H.. X. Q., ktorý uviedol, že k riešeniu predmetnej dopravnej nehody bol pribratý vyšetrovateľom PZ, na miesto nehody bol privolaný bezprostredne po nehode. K vypracovaniu znaleckého posudku využil všetky dostupné materiály a z jeho záveru vyplýva, že k predmetnej dopravnej nehode došlo na ceste II. triedy mimo obce v noci a za dažďa v úseku so sklonom nepravidelnej hodnoty s vypuklým horizontom - profilom v horizontálnom smere, kde zo smeru jazdy vozidiel VAZ išlo o priamy úsek vozovky a zo smeru vozidla Audi pred miestom nehody úseku predchádzala mierna ľavotočivá zákruta cez vrchol stúpania kopca. K zrážke vozidiel došlo v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla Audi a v pravom jazdnom pruhu v smere vozidla VAZ, čo dokazujú ryhy na vozovke zistené bezprostredne po nehode, stopy pohybu vozidiel po dopravnej nehode, úlomky v mieste dopravnej nehody a konečná poloha vozidiel účastných na predmetnej nehode. V čase zrážky malo vozidlo Audi rýchlosť 80-90 km/h a vozidlo VAZ okolo 60 km/h a ich poloha v smere k osi vozovky bola vozidlo Audi vľavo šikmo v smere do ľavej priekopy a vozidlo VAZ mierne šikmo k stredu vozovky v smere svojej jazdy. Po zrážke a masívnej deformácii sa vozidlo VAZ prakticky pootočilo ľavou zadnou časťou do ľavého pruhu, kde v tomto v priečnej polohe zostalo a vozidlo Audi bolo zrážkou zošikmené zadnou časťou vľavo, pokračovalo cez priekopu a po viacerých zarytiach sa prevrátilo na strechu prednou časťou k vozovke a zadnou mimo vozovku. Príčinou predmetnej dopravnej nehody bolo z technického hľadiska nesprávne smerové vedenie vozidla Audi, jeho prejdenie do protismernej časti vozovky, kde došlo k zrážke. Aká bola príčina uvedeného, nie je technicky známe. Výpovede o počínaní si protiidúcich vozidiel sa líšia, technicky nemožno vylúčiť, že vozidlá VAZ, jazdiace za sebou, sa mohli v pred nehodovom deji predchádzať, avšak to nebola priama príčina predmetnej dopravnej nehody, pretože vozidlo VAZ - údajne predbiehajúce, sa včas premiestnilo do pravého jazdného pruhu v prípade predbiehania a ak by vozidlo Audi jazdilo podľa pravidiel v pravom jazdnom pruhu v smere svojej jazdy a vyhýbalo sa protiidúcemu vozidlu vpravo, k zrážke by nedošlo. Uváňané predchádzanie protiidúcich vozidiel mohlo mať vplyv na konanie vodiča Audi, ale skôr iba psychologicky, že mohol reagovať tak ako reagoval, pretože v oblasti miesta nehody vpravo je od vozovky klesanie a vľavo naopak stúpanie, čo mohlo jeho konanie ovplyvniť. Z technického hľadiska bola technika jazdy vodiča Audi, čo sa týka rýchlosti - podľa zisteného - správna, ale nesprávna bola čo sa týka smerového vedenia vozidla bezprostredne pred zrážkou. U vodiča VAZ nemožno preukázať pochybenie, ani čo sa týka

rýchlosti, ani čo sa týka smeru jazdy. Čo sa týka možnosti zabránenia dopravnej nehody zo strany vodičov, vodič vozidla VAZ predmetnej dopravnej nehode zabrániť prakticky nemohol, nakoľko jazdil v pravom jazdnom pruhu a vyhábať sa napr. vľavo by bolo nielen proti pravidlám, ale aj v prípade strhnutia riadenia protiúdeho vozidla Audi späť do svojho jazdného pruhu by to mohla byť aj príčina dopravnej nehody. Čo sa týka vodiča vozidla Audi, podľa vyšetrovacieho pokusu vykonaného na mieste, keďže išlo o vypuklý tvar vozovky a mokrú vozovku, v čase spozorovania svetiel vozidla v protismere, až po miesto zrážky i z dôvodu klesania vozovky v smere jeho jazdy, zastaviť nemohol, ale zrážke sa vyhnúť mohol zotrvaním v pravom jazdnom pruhu v smere jeho jazdy. Čo sa týka dohľadnosti cez vypuklý tvar vozovky, na mieste bol vykonaný v čase rekonštrukcie vyšetrovací pokus, ako ďaleko je vidieť z vozidla na svetlá ukazujúce sa spoza horizontu. Bolo vykonaných postupne po presúvaní vozidla zo smeru od Závadky po desiatich metroch vykonaných 8 pokusov postavením vozidla v protismere od Humenného, kedy sa ukazujú jeho svetlá. Výsledkom boli vzdialenosti okolo 110-120 metrov medzi vozidlami, to znamená, že vodiči sa mohli navzájom spozorovať asi tri sekundy pred zrážkou. Reakcia vodiča za tie tri sekundy bola aká bola, v prípade, že sa tie vozidlá naozaj predchádzali. Rozpor na pojednávaní bol v tom, že obžalovaný uvádzal, že videl svetlá vozidiel v polohe, že predbiehajúce bolo bližšie ako predbiehané, a preto sa snažil urobiť myšičku a svedok Q. uvádzal, že tieto vozidlá boli tesne vedľa seba a hneď pri sebe. Podľa znalca svedok nehovoril pravdu, no výpoveď obžalovaného nemožno vylúčiť, že to tak nebolo. Vrchol stúpania je 160 metrov od východzieho bodu merania - nosiča návestia na pravej strane vozovky v smere na Humenné a miesto zrážky v polohe okolo 70 metrov od východzieho bodu merania, teda miesto zrážky bolo okolo 90 m od stúpania, ale aj za vrcholom stúpania je ešte stále profil cesty vypuklý, ktorý bráni aj naďalej v dohľadnosti na protiúde vozidlo nachádzajúce sa za vypuklou časťou. Naopak v dolnej časti vozovka prechádza do vydutej časti vozovky a vyrovnáva sa v smere na Humenné, čo znamená, že svedok Q. mohol predchádzanie vozidiel VAZ vidieť. Pri rýchlosti 90-100 km/h vozidla zn. Audi sa mohli vozidlá navzájom spozorovať v čase okolo tri sekundy pred samotnou dopravnou nehodou. Na oboch ním vypracovaných znaleckých úkonoch trval. Doplnok znaleckého posudku urobil len na základe výpovede svedka Q., ktorý uvádzal, že predchádzanie videl a teda to mohla byť príčina konania vozidla Audi aj keď nie technická, ale skôr psychologická. Vyhýbaci manéver vodiča W. nebol správny, ale išlo o snahu vyhnúť sa zrážke s vozidlom, ktoré sa dostalo pred neho a smerovalo k jeho pravej strane. Uvedené konanie vodiča VAZ však nebola technická príčina predmetnej dopravnej nehody.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s výpoveďami ďalších svedkov, a to prečítaním zápisníc o ich výpovediach z hlavného pojednávania, pred ostatným povolením obnovy konania.

Z výpovede svedka - poškodený A. W. vyplýva, že v čase dopravnej nehody šoféroval osobné motorové vozidlo VAZ 2101 červenej farby EČ HE 526AR, ktoré bolo vo vlastníctve nebohého Ľ. I.. V čase dopravnej nehody vedľa neho sedel Ľ. I.. Za chrbtom vodiča na zadnom sedadle sedel Q. I., vedľa neho X. V.R.

a vedľa neho na pravej strane sedel Q. I.. Vodič a Ľ. I. boli zapnutý bezpečnostnými pásmi. Za nimi išiel vo vozidle Q. I. Q.., ako šofér vozidla Lada. Vo vozidle mal svojho otca Q. I. a dvoch bratov Q. a P. Q.. Pohybovali sa tak, že A. W. išiel v pravom jazdnom pruhu asi 60 km/hod.. Druhé vozidlo, ktoré šoféroval Q. I. Q.., išlo asi 10 metrov za ním, tiež v pravom jazdnom pruhu. Túto situáciu nijako nenehali a takto sa pohybovali až do okamihu zrážky, teda zrážky vozidla, ktoré som šoféroval a vozidla obžalovaného. Mali zapnuté tlmené svetlá. V okamihu, keď sa približovali k vrcholu kopca registroval na horizonte svetlá za kopcom a videl, že vodič tohto auta svieti diaľkovými svetlami. Keď teda videl tie diaľkové svetlá, tak asi trikrát svojimi svetlami blikol, teda takto som prepol tlmené na diaľkové a naspäť. K zrážke došlo v pravej časti vozovky v jazdnom pruhu vodiča A. W. a podľa tohto svedka to bol čelný náraz, pričom sa svedok chcel obžalovanému vyhnúť do svojej ľavej strany a aj zatočil volantom doľava, no stihol len mierne otočiť volantom a v tom momente došlo k zrážke. Svedok potvrdil, že k stretu vozidiel došlo v pravej časti vozovky, teda v jeho jazdnom pruhu. V čase dopravnej nehody pršalo a svedok mal zapnuté stierače na rýchly pohyb stieračov.

Svedok - poškodený Q. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že pri dopravnej nehode utrpel pomliaždeniny, ujmu na chrbtici, pričom desať dní bol hospitalizovaný v nemocnici a dokopy bol práceneschopný 21 dní. Aj tento svedok potvrdil výpoveď svedka W., keď tesne pred dopravnou nehodou po výjazde z ostatnej benzínovej čerpacej stanice išlo ako prvé v smere jazdy auto A. W. a za nimi išiel Q. I. ml. s posádkou. Išli smerom na Závadku a odstup za sebou mali 15 až 30 metrov, bola noc a pršalo. Takto išli až do okamihu zrážky. Q. I. Y. Q.. išiel normálne za nimi a nemal snahu ich

predbehnúť a ani nijako ich nepredbehoval. Svedok sedel za vodičom a bol to zlomok sekundy, keď vnímal veľké svetlá auta, ktoré išlo proti nim a zrazu došlo k zrážke. Aj podľa svedka vodič W. trochu pohol volantom, že sa vyhne protiidúcemu autu, no bol to zlomok sekundy. Bližšie uviedol, že keď išli do kopca na Závadku, tak obžalovaný išiel z kopca. Išli po svojej, teda po pravej strane a obžalovaný im prešiel do ich jazdného pruhu a narazil bližšie k pravej strane ich vozidla. Aj podľa výpovede tohto svedka došlo vlastne k čelnému nárazu vozidiel. K správaniu sa posádky pred nehodou uviedol, že sedeli normálne a boli ticho. Svedok dodal, že po zrážke bolo ich vozidlo skrížované cez ich pravý jazdný pruh a trochu zasahovalo do ľavého pruhu.

Svedok Q. I. Q.. potvrdil, že v čase skutku šoféroval vozidlo Lada bielej farby, v ktorom bol ešte Q. I. W.. a bratia Q.. Jemu samotnému škoda nevznikla. V ďalšom potvrdil pravdivosť svedectva W. a TR., že z benzínovej stanice Slovnaft odišiel ako prvý A. W. a on išiel za ním. Tento svedok jednoznačne potvrdil, že A. W. sa k vrcholu kopca približoval ako prvý a svedok bol za ním vo vzdialenosti asi 20 až 25 metrov, pričom nikto nikoho nepredbehoval. Išiel stredom svojho, teda pravého jazdného pruhu. Svedok potvrdil, že zrazu videl pred sebou diaľkové svetlá a bolo to v čase, keď vozidlo A. W. išlo pred ním v pravom jazdnom pruhu. Svedok dodal, že brzdil okamžite, išiel do šmyku a ťahalo ho k priekope, no stihol ubrzdiť včas a do ničoho nenarazil. Vedľa v priekope zbadal vozidlo obžalovaného prevrátené na streche. Aj keď sa vozidlo A. W. tesne pred zrážkou trochu vychýlilo, stále ostalo vo svojom, teda v pravom jazdnom pruhu. Vozidlo A. W. videl v prostriedku pravého jazdného pruhu, pričom svedok pred nehodou išiel 50 až 60 km/hod. Obžalovaný aj s tou svedkyňou zostával sedieť vo svojom aute, až do príchodu policajtov.

Svedok Q. I. W.. vypovedal, že 14.8.2006 bol v osobnom motorovom vozidle, ktoré šoféroval jeho syn Q. I. a sedel na zadnom sedadle za vodičom. K jazde vozidla pred nimi uviedol, že dakedy sa pozrel pred seba a videl, že auto ide rovno. Situáciu v cestnej premávke nesledoval, lebo sa práve pozeral do strany a len zrazu počul náraz. Vyšli všetci von a videli, že autá boli rozbité a boli tam mŕtvi ľudia. Nezbadal žiadne protiidúce vozidlo. Dodal, že ich vozidlo išlo ich cestou po pravej strane, smer jazdy nemenili a len išli za vozidlom W., teda za autom, ktoré havarovalo a do ktorého buchlo druhé auto.

Svedkyňa - poškodená H. Č., ktorá je s obžalovaným v kamarátskom vzťahu uviedla, že v čase dopravnej nehody sedela na mieste spolujazdca vo vozidle s obž. X. I.. Predtým boli v Stropkove, no nevidela, žeby pred zrážkou pil nejaký alkohol, pričom na ňom nevidela, že by mal požitý alkohol. Pred dopravnou nehodou bola s obžalovaným 4 až 5 hodín. V Stropkove v prítomnosti obžalovaného vypila niekoľko decilitrov vína. Zo Stropkova do Humenného, a to až do okamihu dopravnej nehody, viedol mot. vozidlo Audi A8 obžalovaný X. I.. V aute počúvali hudbu, svedkyňa práve prepínala autorádio a vtedy pred nimi zbadala svetlá protiidúceho vozidla v tesnej blízkosti, nastala zrážka, no samotnú zrážku si už nepamätá. Svedkyňa pred súdom uvádzala, že predpokladá, že protiidúce vozidlo bol v čase zrážky v ich jazdnom pruhu. Manipulovaním s autorádiom nesledovala situáciu v cestnej premávke, ktorá bola navyše sťažená nočným časom a dažďom za okolnosti, že svetlá oproti vozidla zbadala na krátky okamih. Navyše sama mala požitý alkohol a vyslovila len predpoklad a nie istotu.

Stupeň ťažkej opitosti obžalovaného a obetí dopravnej nehody vyplynul z protokolov o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi vodičov. U A. W. bola zistená negatívna hladina alkoholu v krvi. U obžalovaného X. I. podľa znaleckého posudku č. 27/06 bolo zistené vyplynulo, že po dopravnej nehode jednoznačne obžalovaný nepožil alkoholické nápoje. Boli mu odobraté tri vzorky krvi, a to v časovej následnosti 1,5 hodiny po dopravnej nehode, potom o pol hodinu nato a tretia vzorka znova o následnú pol hodinu. Všetky tri vzorky boli na špecializovanom pracovisku v Banskej Bystrici vyšetrené špecifickou metódou plynovej chromatografie, ktorá priamo poukazuje na prítomnosť etylalkoholu v skúmanej vzorke. Všetky tri výsledky boli pozitívne, t.j. v prvej vzorke sa zistila 2,63 promile, v druhej vzorke 2,48 promile a tretej vzorke 2,35 promile alkoholu v krvi. Keďže predmetné vzorky boli odobraté s určitým časovým odstupom po dopravnej nehode, za ktorý čas dochádzalo k odbúraniu alkoholu v danom prípade znalec odborným znaleckým postupom, voči ktorému nemá súd výhrady, zistil, aké množstvo sa mohlo odbúrať od času dopravnej nehody do času odberu prvej vzorky krvi a túto hodnotu prirátal k výsledku zistenému z prvej vzorky. Bolo zistené, že obžalovaný X. I. v čase dopravnej nehody dňa 14.8.2006 o 02.30 hod. mohol mať hladinu od 2,81 až do hodnoty 2,93 promile alkoholu v krvi, čo zo súdnolekárskeho hľadiska znamená stav opitosti ťažkého stupňa. V súlade s princípom prezumpcie nevinu súd vychádzal z toho, že obžalovaný X. I.Á. v čase dopravnej nehody dňa 14.8.2006 o 02.30 hod.

mal hladinu 2,81 promile alkoholu v krvi, čo preukazuje opitosť ťažkého stupňa. V rámci znaleckej praxe za kritické ovplyvnenie vodiča alkoholom možno pokladať už rozpätie hladín 0,8 až 1,0 promile. Znalec poukázal na to, že v namáhavejších situáciách, napr. pri jazde v noci, už od začiatku tohto kritického rozpätia býva už značné oneskorenie reakcie a pri prekvapivom podnete sa zjavuje bezradnosť, býva otupená sebakritickosť, to vedie k bezstarostnosti, voľbe rýchlej, riskantnej jazdy a bravúrnych manévrov, čo vyplýva z preceňovania schopnosti vlastných i vozidla. Tieto spomínané prejavy sú prítomné už od kritického obdobia a závažnejšie sú v priamej úmere k výške hladiny alkoholu v krvi. V ďalšom znalec poukázal na ďalšiu stránku takého alkoholového opojenia, a to na dvojité videnie, o ktoré - vzhľadom na výpoveď samotného obžalovaného a miesto dopravnej nehody za kopcom, mimoriadne krátky čas vzniku dopravnej nehody, svetelnú situáciu - mohlo v skutočnosti u obžalovaného ísť. Ide o očný klam, keď pacient v dôsledku opitosti nie je schopný zaostriť obraz, vnímaný oboma očami. To môže vyriešiť nazeraním len jedným okom. Aj keby nastal tento očný klam u obžalovaného, nič to nemení na podstate, že obžalovaný viedol svoje vozidlo v stave porušovania základných povinností vodiča. Z protokolu o toxikologickom vyšetrení vyplýva, že obžalovaný nemal v čase dopravnej nehody užitú toxikologicky významné liečivá, či psychoaktívne látky amfetamínového a opiátového typu a ani kokain.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný X.K. I. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, na základe čoho ho súd aj po povolení obnovy konania uznal vinným. Z dokazovania vyplýva, že obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť na vykonávanie vedenia vozidla, pričom tento stav si privodil vplyvom návykovej látky, smrť viacerých osôb, a to z nedbanlivosti. Hodnoty zistenej hladiny alkoholu v krvi obžalovaného, v spojení s klinickými prejavmi takého ovplyvnenia jednoznačne potvrdzujú, že obžalovaný bol v čase a mieste dopravnej nehody v takom stave, a práve v uvedenom stave sa nevenoval bezpečne riadeniu motorového vozidla, reagoval nesprávne riskantným manévrom a zo svojho jazdného pruhu vošiel do protismeru, kde narazil do protiidúceho motorového vozidla. Preukázateľne podcenil vplyv alkoholu a nárazom do protiidúceho vozidla spôsobil taký pohyb tiel poškodených

v protiidúcom vozidle, že traja ľudia z tejto posádky na mieste nehody zomreli. Aj ďalším osobám z nedbanlivosti ublížil na zdraví a toto jeho konanie bolo priamo spojené s porušením jeho zákonných povinností vodiča. Dôležitou povinnosťou obžalovaného ako vodiča súd má na mysli povinnosť podľa § 4 ods. 3 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom. Pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný náležite nevenoval vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke, teda konal v rozpore s povinnosťou vodiča uvedenou v § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a po prejdení vrcholu stúpania pri následnom klesaní v km 11,250 s vozidlom prešiel do protismeru tak, že konal v rozpore s povinnosťou vodiča uvedenou v § 8 ods. 5 Zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, podľa ktorej vodič smie prechádzať z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu len vtedy, ak neohrozí vodiča jazdiaceho v jazdnom pruhu, do ktorého prechádza, pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Na rozdiel od výsledkov dokazovania, ktoré boli vykonané na hlavných pojednávaniach pred povolenou obnovou konania však v rámci dokazovania na tomto hlavnom pojednávaní aj podľa výpovede znalca nebolo možné celkom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že vodič A. W. i Q. I. Q.. viedli svoje vozidlá spôsobom, že vytvorili pre obžalovaného náhlu prekážku. Uvedené vyplynulo z výpovede novoobjaveného svedka K. Q., ktorý bol v čase zrážky vzdialený asi dvesto metrov a tvrdil, že autá prechádzajúce popri ňom s vozíkmi sa cestou do kopca začali predbiehať, pri obíehaní išli pomaly a pred vrcholom sa druhé auto začalo zaraďovať, ale nestihlo, pretože spoza horizontu vyšlo ďalšie auto a nastala obrovská rana. S istotou potvrdil, že auto spoza horizontu nebolo v protismere, iba natlačené k stredovej čiare, ale nebolo určite v protismere. Z opisu situácie za daných okolností možno predpokladať, že obvinený strhol volant doľava v snahe vyhnúť sa oproti idúcemu autu, ale aj vodič tohto auta chcel urobiť rovnaký manéver, len robil to s ohľadom na typ a vek svojho auta pomaly.

Aj keď svedok K. Q., bol vypočutý v tejto trestnej veci až dodatočne, po povolení obnovy konania a teda môžu byť pochybnosti o tom, či skutočne bol svedkom predmetnej dopravnej nehody, na druhej strane nemožno jeho výpoveď jednoznačne a bez pochybností odmietnuť, lebo jeho vysvetlenie, prečo sa bál

vypovedať ako svedok skôr / sám mal požitú alkoholickú nápoj a bál sa postihu/ je možno považovať za racionálne, logické. Aj podľa vyjadrenia znalca H.. Q. jeho verziu, ako došlo k dopravnej nehode, nemožno jednoznačne vylúčiť, lebo v podstate čiastočne potvrdil výpoveď obžalovaného, ako videl pred dopravnou nehodou motorové vozidlo idúce do kopca od Humenného v smere na obec Závadka, no vzhľadom na to, že obidvaja mali mať požitú alkoholickú nápoj, tak tieto ich vzájomné výpovede sa nemusia zhodovať vo všetkých detailoch a mohli byť ovplyvnené aj tým, že obžalovaný mal pohľad na oproti idúce vozidlo dole kopcom a svedok do kopca a v tom čase veľmi pršalo, čo tiež mohlo odraz svetiel idúcich vozidiel skresľovať.

Vo vzťahu k výpovediam svedkov - poškodených, ktorí vyvracajú výpoveď resp. tvrdenie svedka Q., ohľadom jazdy ich motorových vozidiel pri jazde do kopca, na ktorom došlo k predmetnej dopravnej nehode, je potrebné uviesť, že aj tieto ich výpovede môžu byť motivované v snahe dostať obžalovaného do nepriaznivejšej situácie v súvislosti s ich nárokmi na náhradu škody, ktorú si do skončenia vyšetrovania riadne a včas neuplatnili, ale zrejme budú ju od obžalovaného požadovať v inom konaní.

Aj napriek vyššie konštatovanému obžalovaný teda v jednočinnom súbehu spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, 5 Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a nemožno poprieť, že závažnosť spáchaných prečinov je enormne vysoká, predovšetkým pre neodstrániteľný následok - smrť troch ľudí. Aj keď obžalovaný z prejavov na hlavnom pojednávaní úprimne a nefalšovane ľutuje svoje konanie, v čase nehody bol v ťažkom alkoholovom opojení, ktorý si zaviniel sám. Na druhej strane nemožno vylúčiť scenár popísaný svedkom Q., podľa ktorého by podiel na nehode a jej následkoch mohli mať aj samotné obeť nehody, za predpokladu, že jeden vodič na kopci predbiehal druhého a nestihol sa zaradiť, pretože z protismeru sa vyrútilo auto obžalovaného a došlo k silnému nárazu. Nemožno teda vylúčiť, že v prípade nepredchádzania dvoch starších vozidiel obeť nehody by k zrážke nedošlo.

Nové okolnosti zistené na tomto hlavnom pojednávaní súd zohľadnil v prospech obžalovaného vo výške ukladaného úhrnného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, prihliadal súd na účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák. s ohľadom na § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. Súd zohľadnil spôsob spáchania činu, jeho následok, nedbanlivostné zavinenie páchatel'a. Súd prihliadol i na ľahkovážne porušenie viacerých povinností páchatel'a. Zohľadnil i pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil prítomnosť viacerých poľahčujúcich okolností - obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priznal sa k spáchaniu skutkov a úprimne ich oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov. V prospech obžalovaného súd zohľadnil i jeho súčasné osobné pomery, narodenie dvoch detí, o ktoré sa stará jeho partnerka, pozitívnu správu o jeho chovaní vo výkone doterajšieho trestu odňatia slobody, dĺžku doposiaľ fakticky vykonaného trestu odňatia slobody, a v neposlednom rade priaznivú možnosť jeho nápravy. V tomto novom konaní mu preto uložiť trest odňatia slobody v trvaní 90 mesiacov, čo je trest rámci zákonnej trestnej sadzby ustanovenej pre trestný čin najprísnejšie trestaný spomedzi spáchaných trestných činov. Súd má zato, že aj takto uložený trest môže na obžalovaného dostatočne výchovne vplývať v tom smere, aby si uvedomil nesprávnosť svojho konania a že môže splniť výchovný účel aj z hľadiska generálnej prevencie.

Obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd pre výkon teraz uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Charakter skutku si vyžiadala aj uloženie prísnejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, a tento trest súd obžalovanému uložil na dobu siedmich rokov.

Keďže jedine Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. ako poškodená strana si včas a riadne uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej financovaním liečebných nákladov pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti, existencia tejto škody je v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného a súd nemal pochybnosti o výške uplatneného nároku na náhradu škody, zaviazal obžalovaného k jej náhrade vo výške 1 177,19 eur, tak, ako si ho zdravotná poisťovňa uplatnila.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia, súd vo veci rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.